

на Бога; или е срамотно да се омые отъ скверните грѣхове, и да остави злото си житіе; но нѣе отлагаме се за утре, за утре. А защо се отричаме та не днесъ; или не въ томъ часъ; дали грѣховните узи за утре по лесно ще се разрѣшатъ; дали жестокостъта на нашето сърдце за утре по лесно ще се умакчи; не воистиннѣ не. Една рана, колкото поскоро не ѝ цѣришъ, толкова по много нагнива, и бива недобоисцѣлна. Подобно и единъ великъ грѣхъ колкото поскоро не го исцѣришъ, толкова помного се вкоренава въ челоуѣка, и приплодава юще и други. И пакъ грѣхъ е като единъ трънъ, който се забива въ челоуѣчeskата нога, и не го остава да взрви по Хрїстова пязъ. За коѣ причина го держишъ челоуѣче въ ногата си; гледай поскоро да го извадишъ, за да можешъ да ходишъ свободно.

Когато удалявашъ времето на твоето покааніе, и дѣмашъ въ себе си: нека да премине и днесъ, чи утре ще се покаа. Челоуѣче, кажи ми, дали е животъо и времето въ твоите рѣцѣ, до когато щешъ ты да живѣешъ, и когато щешъ да се покаишъ; Богъ воистиннѣ обѣщава прощеніе кающымъ са, обаче не опредѣлава време за утре, но казъва: „Бдите и молитесь.“ (а) сирѣчь готовъ бѣди на секій часъ, и на сака минута. Безъменъ е прочее оный челоуѣкъ, които полага своѣта надежда на сѣмнителна вещь, и който не отсича стреленіе то на злото, и остава злото да расте.